

НЕ ЧИТАЙТЕ ІСТОРІЮ, ЧИТАЙТЕ БІОГРАФІЇ...

Сьогодні виповнюється 90 років від дня народження відомого харків'янина Владислава Петровича Мисниченка. Наприкінці минулого сторіччя він був найвпливовішим керівником Харківщини. Перший і останній президент СРСР М. С. Горбачов пізніше назвав цей період застоєм. В наш час його називають тоталітарним, окупаційним режимом. Але харків'яни запам'ятали В. П. Мисниченка як людину, яка з розумінням сприйняла поступ історії, не чіплялась за високий в минулому статус, не добивалася всіляких пільг, столичної московської прописки, а залишилася жити і працювати в рідному краї, зі своїми земляками. Всесильний в минулому перший секретар обкому одного із найбільш промислово розвинутих регіонів країни залюбки редагував «Сільський журнал» і вважав цю роботу привабливою і корисною.

Народився він в далекому 1929, в селі Коломак, тепер селище Коломацького району Харківської області. У роки війни — слюсар танкового заводу у місті Нижній Тагіл. У 1946—1952 роках — студент літакобудівного факультету Харківського авіаційного інституту. Згодом — старший інженер Харківського авіаційного заводу. Здібного, енергійного працівника в той час не могла оминути комсомольська, партійна кар'єра.

— Моя мама Надія Олексіївна була вчителькою. Батько — директором школи в селищі Коломак. Десь 1928 року його як члена партії призначили начальником міліції Коломацького району. А в той час пішло розкуркулення і в районі з'явилися банди, що грабували населення, вбивали активістів. Він вів з ними боротьбу, і в одному з рейдів розгромили одну таку банду. Після бою відправив основний загін міліції до Коломака, а сам з трьома міліціонерами залишився в селі, біля якого відбувся бій. Місцевий житель «пригостив» їх вечерею. А через тиждень у нього та ще в одного міліціонера — «проколювання шлунку», і він на тридцять першому році життя помер.

З професором О. Д. Гречаніною, директором Харківського спеціалізованого медико-генетичного центру

Мати залишилася сама, з двома синами. Згодом вийшла заміж за Петра Йосиповича Мисниченка, він працював на теперішньому заводі ім. Малишева начальником військового сектору. В 1933 році ми переїхали до Харкова.

— То Ви взяли прізвище названого батька.

— Так. Прізвище мого рідного батька Стелецький. Я раніше про це нікому не говорив.

1941. Війна. Евакуація. Батька з командою залишили на заводі із завданням підірвати завод, щоб німцям не дістався. Він сім'ю відправив останнім ешелоном. Нам сказав: «Із собою нічого не беріть. Ми через місяць-два німців розіб'ємо — і повернетесь назад». Ми отак у піджачках, з однією валізкою приїхали до Нижнього Тагілу. А там уже зима, мінус 13—15 градусів. Я в піджачку деякий час бігав до школи. Потім знайшли мені фуфайку. Коли «тринадцятий минало», став до верстата. Підмощуючи під ноги ящик від боєприпасів, виточував заготовки деталей для танків.

— Починаючи з сімдесятих років Ви були на найвищих керівних посадах в області. Але згадуєте, що на комсомольську роботу пішли без особливого ентузіазму. Ви ж уже побували в конструкторському бюро А. М. Туполєва, навіть привернули до себе увагу цього видатного конструктора.

— Не можна сказати, що я не займався громадською роботою. У діяльності комсомольської організації заводу брав активну участь, але присвятити себе лише цій роботі не планував. Мою кандидатуру запропонували на другого секретаря міського комітету комсомолу, а я відмовився. Тоді стали пропонувати піти на роботу до обкому комсомолу. Я теж відмовився, бо вже тоді цікавився наукою. Мав три винаходи, які знайшли втілення в авіаційній промисловості. Склав екзамени до аспірантури Московського інституту науково-дослідницьких авіаційних технологій. Директор заводу мені сказав: «Ти відмовився від міському комсомолу, не хочеш іти і до обкому комсомолу. Давай я тебе призначу начальником цеху». Це для мене теж було спокусливо, бо в двадцять шість років стати начальником цеху на одному з провідних підприємств авіаційної промисловості СРСР багато значило щодо професійного рівня. Але мій партійний квиток уже лежав в обкомі комсомолу.

Коли І. З. Соколов став першим секретарем обкому партії, а я — другим секретарем, фактично це як заступник. Соколов з якихось своїх міркувань організував цілу зливу листів на адресу В. В. Щербицького із звинуваченнями свого попередника Г. І. Ващенка. Соколов намагався і мене втягнути в свої інтриги. Та я відмовився. Сказав, що нічого не писатиму. Тоді він сам написав. Правда, В. В. Щербицький не дав ходу тій писанині і так йому врізав...

У серпні 1981 року, практично невдовзі після мого обрання першим секретарем обкому партії, І. З. Соколов, скориставшись тим, що В. В. Щербицький був у відпустці в Криму, виніс на засідання Політбюро питання про порушення дисципліни Харківським обкомом. Своїми каналами зв'язку я дізнався, що стоятиме питання про мою персональну відповідальність, тож вирішив діяти на випередження.

З одним із творців ядерного щита СРСР, двічі Героєм Соціалістичної праці, почесним громадянином міста Харькова В.Г. Сергеєвим

Підготувавши доповідну записку з цього питання на ім'я В. В. Щербицького, вже майже вночі, викликав офіцера зв'язку і наказав йому на завтра, до 12 години, доставити пакет у Крим. Офіцер намагався пояснити, що до вказаного часу не зможе впоратися із завданням, посилаючись на відсутність потягів та літаків. Але слова першого секретаря обкому: «Капітане, ти хочеш достроково стати майором?» — подіяли на нього краще за будь-який аргумент.

Наступного дня вже об 11 годині В. В. Щербицький отримав пакет і зателефонував мені. Ми порозумілись, і питання про порушення державної дисципліни Харківським обкомом партії, а фактично про мою відповідальність було знято з розгляду. Ну і я слова дотримався — капітан став достроково майором.

— Владиславе Петровичу, у П. Ю. Шелеста в Андріївці, тепер Балаклійського району, жила його рідна сестра, і він захотів її провідати. Дізналися і в Харкові, що той має приїхати до сестри. А будинок у неї — хата старенька. Кинули туди всі сили і хату підремонтували, і телевізор завезли, і килими на стінах розвішали, і навіть телефон провели. А потім, коли він поїхав, то килими позабирали.

— Ні, вона не віддала. Хотіли забрати, а вона не віддала, каже: «Я Петі зателефоную». І ніхто нічого не став забирати.

Але не забуваймо й про справи серйозні. Харків і область в ті роки розбудовувалися. Мікрорайони на Нових будинках та Павловому Полі, а потім на Салтівці та Олексіївці — далеко не повний перелік виконання постанов партії щодо забезпечення людей житлом. І ще багато б побудували, якби з великого розуму не ув'язалися у війну в Афганістані. І хто саме вв'язався? Тоді ж була геронтократія, або «влада старців» — форма державного управління, в якій влада перебуває в руках тих, хто за своїм віком перевершує основний вік працездатного населення країни.

— Як Ви оцінюєте вчинок В. А. Івашка, котрий був обраний першим секретарем ЦК Компартії України, переметнувся до Горбачова. Це ж Ваш вихованець, Ви ж разом працювали?

— Якщо відверто говорити, то особливо нічим геніальним він не виділявся в своїй діяльності. Мені й досі дивно, чому його В. В. Щербицький узяв до себе, що він у ньому такого незвичайного побачив? А чому Горбачов його взяв, для мене зрозуміло, — для того, щоб ослабити Україну.

Дмитро ЩЕРБАНЬ,
член Національної спілки журналістів України

Працюючи понад 30 років на керівних посадах, В. Мисниченко зробив значний внесок у розвиток Харківської області. Особливу увагу приділяв сільськогосподарському виробництву. За його ініціативи в усіх районах області споруджено і введено в експлуатацію агрохімкомплекси, малогабаритні комбікормові заводи. Правда, коли Україна здобула незалежність, нова влада не зуміла їх правильно використати. Спочатку дозволили приватизувати за безцінь, а застосувати за призначенням так і не змогли.

Коли В. Мисниченка затверджували першим секретарем обкому, то була розмова з членами Політбюро ЦК КПРС Сусловим і Кириленком. «Имейте в виду, — давали настанови кремлівські керманичі, — супостат оценивает мощь государства по хлебушку. Если есть хлебушек, если по одной тонне хлебушка на человека, значит, государство благополучное».

Харківщина давала 3 мільйони 200—250 тисяч тонн зерна, а населення області було 3 мільйони 200 тисяч. Не кожна українська область на це була здатна в ті роки.

Социологи рассказали, какие группы населения голосовали за двух главных фаворитов избирательной гонки в первом туре президентских выборов. Они попытались ответить на вечные вопросы — кто выбирает Владимира Зеленского, а кто — Петра Порошенко.
Корреспондент.net собрал самые занимательные данные национального экзит-пола.

ПОРТРЕТ ИЗБИРАТЕЛЯ.
КТО ГОЛОСУЕТ ЗА ЗЕЛЕНСКОГО И ПОРОШЕНКО

ПО РЕГИОНАМ

Владимир Зеленский стал победителем первого тура выборов почти во всех регионах, за исключением западного. В западном регионе первое место занял Петр Порошенко (25,5% голосов избирателей), а уже после него — Зеленский (22%). Основная часть избирателей Зеленского живут на юге и в центре страны. Среди всех голосов за Зеленского голоса южных регионов составляют 35,3%, центральных — 34%. Петр Порошенко, в свою очередь, опирается на избирателей запада и центра — 77% тех, кто за него голосовал, — жители этих регионов. Юг и восток за Порошенко совсем не голосовал — 16,5 и 6,4% соответственно.

ПО МЕСТУ ЖИТЕЛЬСТВА

Более 29% сторонников Зеленского живут в селах, еще 22,3% в поселках и небольших городах с численностью населения до 50 000 человек. В больших городах с населением 50 000 и более и областных центрах живет 45% проголосовавших за Зеленского. Петр Порошенко показал свой наилучший результат в областных центрах, где его поддержали почти 21% избирателей.

ПО ВОЗРАСТУ

«Ядерными» для Зеленского оказались сразу три возрастные группы: 18—29 лет (24,6% избирателей), 30—39 лет (почти 28%) и 40—49 лет (21%). Люди из группы 50—59 лет составляют 14,5% электората Зеленского, а старше 60 лет — всего 11,8%.

У действующего президента всего 10,8% избирателей входят в возрастную группу 18—29 лет, 18,3% избирателей в возрасте от 30 до 39 лет, 19,1% — от 40 до 49 лет, 21,9% — от 50 до 59 лет. Самая многочисленная группа сторонников Порошенко является одновременно и старшей — 29,9% его сторонников люди 60+ лет.

ПО ПОЛУ

55,5% избирателей Зеленского — женщины, 44,5% — мужчины. Среди избирателей Порошенко больше мужчин, чем у Зеленского, — 47,1% против 44,5%.

ПО ОБРАЗОВАНИЮ

Среди избирателей Порошенко число людей с высшим образованием выше, чем у избирателей Зеленского, — более 52%, или окончили, или оканчивают вузы. Еще 30% имеют среднее специальное образование.

У Зеленского 46,2% избирателей с полным или неоконченным полным высшим образованием. 17% — окончили только школу.

КОГДА ОПРЕДЕЛИЛИСЬ

Парадокс, но почти половина избирателей — 47% выбрали своего фаворита независимо от событий и характера избирательной кампании, потому что «всегда были сторонниками этого кандидата».

У Порошенко целых 63% таких избирателей, он лидер по этому показателю. Среди избирателей Зеленского таких «долгосрочных» сторонников меньше — около 39%.

https://korrespondent.net/

ДЕБАТЫ ВОКРУГ ДЕБАТОВ

Подходит к концу эпопея с возможным местом и датой проведения очной встречи кандидатов в президенты Украины. Как стало известно 10 апреля, Порошенко и Зеленский для дебатов заказали стадион «Олимпийский». Однако по датам есть небольшое расхождение.

Петр Порошенко заявил, что проведет дебаты на стадионе 14 апреля, Зеленский же ранее объявил, что его дебаты состоятся на «Олимпийском» 19 апреля. Хотя на эту дату действующий президент запланировал проведение дебатов в студии Общественного телевидения. На что из штаба Зеленского поступило предложение провести дебаты 10 апреля в режиме телемоста. При этом Порошенко будет в студии, а Зеленский — на стадионе.

ЧТО ГОВОРИТ ЗАКОН

В законе о выборах установлена дата проведения дебатов — это последняя пятница перед днем выборов, с 19.00 до 22.00, то есть 19 апреля.

Свою лепту в эту дискуссию внес председатель правления НСТУ Зураб Аласания, который объяснил, что час дебатов не предусматривает включение через телемост, такой вариант возможен только после окончания дебатов.

«19 квітня, з 20.00 до 21.00, в студії Національної Суспільної телерадіокомпанії України відбудуться Національні Дебати. Будуть кандидати вдвох, буде кандидат один, не буде жодного з кандидатів — ця година, згідно з законом України «Про вибори Президента України», присвячена дебатам.

Якщо кандидатів буде двоє — відбудуться дебати в жорсткому форматі, похвилинно прописаному Постановою ЦВК № 742, — написал он на своей странице в Facebook. — Якщо кандидатів не буде, ця година піде на документальний фільм «Амстердам» з циклу «Дивовижні міста світу», і з рухомим рядком під час стрічки «Вибачте, кандидати на пост Президента України (прізвища, імена, по батькові) не з'явилися у студію для участі в теледебатах».

ПРОГНОЗЫ НА ВТОРОЙ ТУР ВЫБОРОВ

Второй тур президентских выборов. 21 апреля сойдутся две абсолютно противоположные силы — опыт против молодой крови, политик против шоумена, власть против оппозиции. Эксперты в один голос говорят, что борьба будет ожесточенная. Какую стратегию изберут лидеры гонки во втором туре, как будут мобилизовать свой электорат и какие шаги предпримут?

У народа осталась неделя для того, чтобы определиться со своим фаворитом. С одной стороны, выбирать легче — больше нет 44 кандидатов с их различными позициями, с другой стороны — только два кандидата и ответственность серьезнее. Политический эксперт Александр Солонтай прогнозирует, что явка во втором туре будет значительно ниже, чем в первом. Ведь многие из тех, кто не доволен текущим результатом, не захочет голосовать. По его мнению, многие украинцы, которые будут выступать против действующей власти, будут голосовать за Зеленского, и наоборот — все, кто против Зеленского, отдадут голос за Порошенко.

По мнению директора аналитического центра «Политика» Николая Давидюка, к Порошенко больше перейдут голоса экс-главы СБУ Игоря Смешко, часть избирателей Анатолия Гриценко и социально-дотационная часть электората Юлии Тимошенко. Те, кто получил социальную помощь накануне выборов. Плюс Порошенко будет более глубоко использовать админресурс. Зеленскому перейдут голоса от Юрия Бойко и тех, кто попадает в антирейтинг Порошенко и придет на выборы. Впрочем, сейчас и Зеленский, и Порошенко еще имеют возможность добавить себе голосов избирателей. По мнению эксперта аналитического центра «Украинский институт будущего» Игара Тышкевича, это может зависеть от того, кто из сошедших с дистанции участников президентской гонки и каким именно образом будет контактировать с каждым из двоих оставшихся.

«Как ни парадоксально, Порошенко может забрать часть голосов сторонников Бойко, поскольку Порошенко попробует противопоставить человека, который имеет опыт управления государством, и человека совершенно без опыта. А электорат Бойко — это как раз сторонники того, что государством должен руководить человек, прошедший через государственную службу. Также Порошенко, скорее всего, будет пробовать забрать часть электората Ляшко. И, учитывая контакты Порошенко и олигарха Рината Ахметова, очень вероятно, что будет определенная либо скрытая, либо реальная агитация в регионах, где имеет влияние Ахметов. Это в том числе голоса Александра Вилкула», — говорит Тышкевич.

С другой стороны, Зеленский тоже заберет часть голосов у Тимошенко — тех избирателей, которые не являются «ядерным» электоратом лидера «Батькивщины» и настроены против Порошенко. По оценкам Тышкевича, из 13% голосов Тимошенко Зеленский без каких-либо усилий получит примерно 7%. Кроме того, еще примерно 3,5% голосов избирателей он может получить за счет электората Анатолия Гриценко и частично за счет сторонников Олега Ляшко.

Как отмечает политтехнолог Андрей Прокопенко, у Владимира Зеленского очень равномерная поддержка избирателей, даже в разрезе областей. Несмотря на то что она более активна на юге и востоке, на западе страны кандидата тоже поддерживают.

«Я думаю, что пропорция будет сохраняться. За счет того, что кандидатов будет только двое, общие показатели вырастут у каждого из них. Некоторое улучшение показателей Порошенко следует ожидать в Винницкой области, Галичине и Киеве. Результаты Владимира Зеленского вырастут в центральных, восточных и южных областях», — говорит политтехнолог.